

Bemærkninger til lovforslaget

Det foreliggende lovforslag skal træde i stedet for den midlertidige lov nr. 255 af 27. maj 1950 om ændring i lov om motor-køretøjer, lov om afgift af motorkøretøjer m. v. og lov om afgift af benzin, der udløber med udgangen af indeværende år.

Ved loven af 27. maj 1950, der trådte i kraft den 1. juli 1950, blev der indført en række ændringer i de gældende bestemmelser om traktorer m. v., navnlig med det formål for øje at muliggøre en rationel udnyttelse af landbrugets traktorer. Da det ikke på forhånd var klart, hvorledes lovens bestemmelser ville virke i praksis, blev det i dens § 13 bestemt, at den skulle udløbe med udgangen af december måned 1951, således at det til den tid skulle overvejes, om og i bekræftende fald, med hvilket indhold de indførte bestemmelser skulle forlænges.

Ved cirkulære nr. 145 af 30. juni 1950 angående kørsel med traktorer og arbejdsmaskiner henledte justitsministeriet blandt andet politimestrenes opmærksomhed på lovens begrænsede gyldighedsfrist og anmodede politimestrene om i løbet af foråret 1951 at holde ministeriet underrettet, såfremt de indførte regler måtte vise sig at medføre særlige betænkeligheder eller ulemper i nogen retning.

Justitsministeriet har ikke i noget større omfang modtaget indberetninger i henhold til cirkulæret af 30. juni 1950, og man mener derfor at kunne gå ud fra, at de ved loven af 27. maj 1950 indførte bestemmelser i det store og hele har vist sig at kunne virke tilfredsstillende for myndighederne, idet man dog stadig er opmærksom på de af enkelte politimestre påpegede vanskeligheder med at kontrollere, at afgiftsfri benzin ikke misbruges.

Derimod har justitsministeriet fra andre sider og da navnlig fra landbrugets side modtaget henvendelser med ønsker om ændringer i bestemmelserne. De af landbruget igennem landboorganisationernes maskinudvalg fremsatte ønsker går navnlig ud på fuldstændig frigivelse af den såkaldte „interne transport“, det vil sige transport af produkter og lignende mellem dele af samme landbrugsejendom, således at denne transport kan foregå uden registrering eller teknisk kontrol af nogen art, og uden at den dermed forbundne kørsel belægges med afgifter i form af vægt-

afgift eller på anden måde. Maskinudvalget har i denne forbindelse henvist til, at den gældende ordning, hvorefter landbrugsvogne, der slæbes af godkendte traktorer, skal være typegodkendte, udelukker landbruget fra at anvende hovedparten af dets vogne til kørsel med produkter efter traktor på offentlig vej mellem dele af samme ejendom, og at det er både praktisk og økonomisk uoverkommeligt at udskifte denne vognpark inden for en kortere tid. Dertil kommer, at der efter maskinudvalgets mening ikke kan være forbundet færdselsmæssige betænkeligheder med den forholdsvis ringe kørsel med ikke-typegodkendte påhængsvogne på offentlig vej, som den interne transport medfører, ligesom udvalget af samme grund finder det urimeligt, at der skal svares vægtafgift af denne lidet omfattende benyttelse af vejene.

I forbindelse med det principielle ønske om en frigivelse af den interne transport har landboorganisationernes maskinudvalg givet udtryk for, at der ved lovens revision på forskellige andre punkter bør tages hensyn til landbrugets berettigede interesser, og man har her navnlig peget på de hindringer, som den nugældende lov lægger i vejen for dannelsen af de såkaldte traktorlaug.

Justitsministeriet har foranlediget problemerne gjort til genstand for drøftelse i det af ministeriet nedsatte færdselsudvalg og forhandling med finansministeriet og ministeriet for offentlige arbejder og må herefter anse det for meget betænkeligt at imødekomme landbrugets ønske om fuldstændig frigivelse af den interne transport. Ministeriets betænkeligheder er navnlig begrundet i, at det ikke vil være praktisk gennemførligt at udøve tilstrækkelig kontrol med, at traktorerne ikke tillige benyttes til transport af produkter m. v. udenfor vedkommende ejendomme, f. eks. til og fra mølle, mejeri, købmand, station, havn o. lign. (den såkaldte „eksterne“ transport). Dertil kommer, at „intern transport“ ikke alene foregår tværs over offentlig vej eller ad ganske korte strækninger ad offentlig vej, men ofte ad op til adskillige kilometer stærkt befærdet vej (f. eks. til fjerntliggende enge eller marker). Fra et færdselsmæssigt synspunkt er sondringen mellem intern og